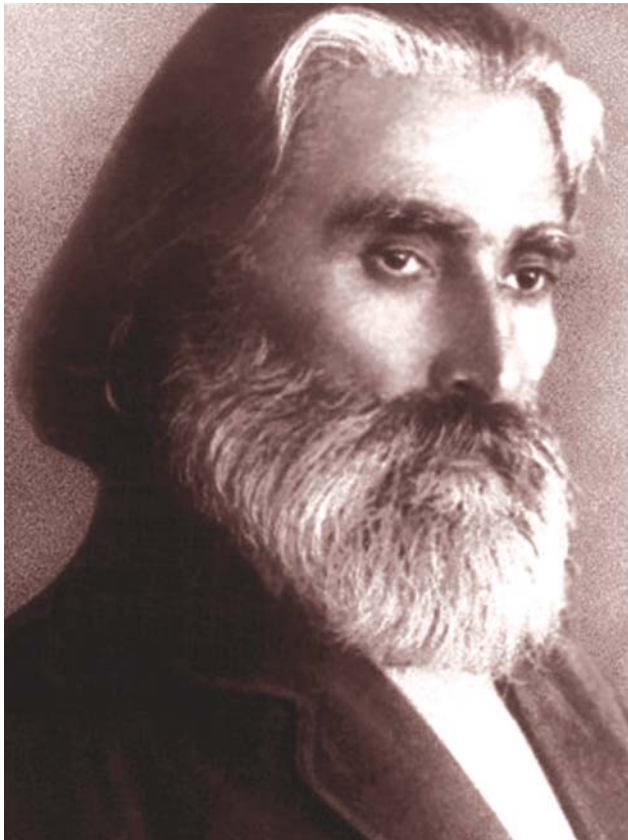

Вие сте виделината на света

Какво подразбира Христос под думата „виделина“? Виделината е съединение на онзи Божествен елемент, който се отнася към човешкия ум, който ни прави да разсъждаваме разумно, да имаме логика, съдържание и смисъл в нашата мисъл. Виделината е един вътрешен процес. Тя е най-реалното нещо в света: тя създава човешката мисъл, желанията, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на съвременния етер; тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум, и без нея никой не може да мисли и да чувства. Виделината именно прояснява. Тя е здравословното състояние на човешкия ум, атмосфера, в която човек трябва постоянно да живее. Ако нямате виделина в себе си, не може да се прояви у вас Любовта, Истината.

Първият елемент е солта - законът на равновесието, който държи всички сили в равнове-

сие. Вторият елемент е виделината - тя въздига и възраства нещата. Всички мисли и желанията растат във виделината и се развиват по-правилно. Човек, който живее във виделината, е като плодно дърво, което расте на плодородна почва - в него всички плодове узряват. Когато във вашия ум има брожение и философски мисли, не се радвайте още. Това е може би едно цъфтене. За да опитате дали имате виделина, проверете дали вашите мисли ще завържат, дали ще хванат корени. Когато човек не е готов да умре за една своя мисъл, това значи, че тя не е родена в него.

Преди да пристъпя да ви разясня по-надълго този въпрос, ще приведа един пример от българския живот. Този пример, който ще ви дам, е от мнозина слушан, но аз ще му дам нов характер.

продължава на стр. 2

Пролетен детски лагер - Смолян 2010

Измина поредният осми детски лагер. Всичко, което се случваше, беше толкова бързо, че накрая никой не разбира как началото и краят се сляха в един-единствен миг. Шейсет деца и

техните ръководители бяха едно неразривно цяло. Майката-природа, както винаги досега, отвори обятията си и беше твърде благосклонна към своите чада. Общата тема, която обединяваше нашата дейност при този лагер, беше възкресението. Без излишно афиширане върху идейните основи, всички бяхме потопени в събития, чрез които да съпреживеем пролетното пробуждане на Природата посредством преобразението на отделни представители на природните царства: минералното, растителното, животинското и това на човека. Като обединяващ елемент и връзка между тях поставихме водата с уникалните ѝ свойства и предназначение на нашата планета.

продължава на стр. 4

От сто години Бялото Братство е във Велико Търново

На 22 март (приблизително) Слънцето влиза в първия знак на зодиака Овен и слага началото на новата астрономична година, както и на Пролетта.

На 22 март (тогава 9-ти) 1230 г. цар Иван Асен II побеждава Теодор Комнин в битката при Клокотница.

На 22 март 1879 година в храм „Св. 40 мъченици“ българското правителство, начело с княз Дондуков-Корсаков, заедно с търновци, за първи път се събират след петвековното робство, за да отдадат почитта си към миналото на своя народ.

Това съвпадение естествено превръща датата в празник на Велико Търново.

Този ден е и празник на Общество „Бяло Братство“. Това е първият ден, в който кръгът на Паневритмията (panevritmia.info) се завърта в много клетки от организма, наречен България. Тези кръгове пулсират като сърцата на хората, които търсят Истината, Правдата, Любовта, Мъдростта и Добротелта.

Преди сто години 28 ученици, поканени от своя духовен учител Петър Дънов, се събират на събор за първи път във Велико Търново.

Още на първата среща, на 14 август, те получават

задача, която да приложат през годината - да започнат да служат. Учителя дава обяснение, че за да стане срещата на Веригата в Търново, си има своето дълбоко значение, има връзка с Астралния свят. (Веригата е създадена през 1897 година като „Общество за поведигане на религиозния дух на българския народ“ и през 1920 година е преименувана във „Всемирно Бяло Братство“.)

В този празник за Търново ден и отбелязвайки всички тези събития, ние организирахме концерт на Йоана Стратева, Радостина Няголова, Надежда Няголова и Виделин Джеджев, който се състоя на 21 март. Тези безкористни изпълнители са пълнели залите на

много градове. Често съм присъствала на концертите им и всеки един от тях носи различни усещания. Голямата зала на Община Велико Търново беше препълнена с познати и непознати лица. Амфитеатралните редове позволиха на всички да се потопят в кадрите, подбрани и показани на мултимедия от Галина Герасимова. Нейният многогодишен творчески опит в областта на киното и заложбите, дадени ѝ от Бог, са ѝ помогнали да съчетае няколкото изкадри от стотиците снимки и кадри, които е разгледала, и да ги вплете в музиката, която въздейства на психо-естетическо ниво, като предизвиква приятни емоции и асоциации в нас. Окултната и класическата музика,

свалени от Учителя, от Бах, Вивалди и други композитори, хармонизираха всички присъстващи като първоначално Божие творение. Учителя казва, че окултната музика се различава от обикновената по това, че в нея всяка дума е еднозначна и всеки тон е с чувство. Само при пробудено съзнание може да се възприеме тази музика.

След концерта повечето присъстващи на концерта, предимно приятелите ни от Шумен, София, Габрово, Плевен, Варна и от близките Дряново и Горна Оряховица, посетиха Изложбени зали. От 17 март до 6 април бяха показани фотоси, подбрани от изложбата „Магията на Рила“, четирите големи пана, представящи делото на Учителя, негови ученици и живота на Братството, както и изложбата на Светлана Петкова. Почти час повече от 70 човека стояха пред затворените врати на залата. Днес фирмите имат отдели за организиране на събития от всякакъв род, чиято задача е гостите да бъдат информирани и улеснени в предстоящите събития, като ситуации на изненада бързо и тихо биват туширани с пари и любезно отношение.

продължава на стр. 5

Проведен семинар на Педагогическата комисия

Осъществи се едно важно събитие за работата на Педагогическата комисия на ДО „Бяло Братство“ за годината. В хотел „Латинка“ на Старозагорските минерални бани от 13 до 14 март 2010 г. се проведе педагогически семинар, в който участваха около 30 братя и сестри от цялата страна. Реализирането на педагогическите идеи на Учителя се явява приоритет в дейността на Управителния съвет на Братството. Неговият председател, брат Андрей Грива, взе дейно участие и даде допълнителен стимул за успешна работа на семинара. Целите, които бяха поставени, са споделяне на добри педагогически практики и консолидиране на педагогическата общност в Братството.

Началото бе дадено в 13.30 ч. с провеждането на социално-психологически тренинг с водещ сестра Лидия Линдова - професионален психолог от гр. София.

продължава на стр. 3

Вие сте виделината на света

от стр. 1

Разказват, че някой турчин, по време на потисничеството върху българите, посетил един български чорбаджия. Като влязъл в стаята му, видял на стената три икони, и до тях едно горещо кандилце. Иконите били света Богородица, свети Георги на кон и свети Никола. „Защо са ти тези три картини?“ - запитал той чорбаджията. - „Те ме пазят от всички злини и досега зло не ме е сполетяло“, му отговорил чорбаджията. - „Чудно нещо, аз имам толкова слуги, плащам им богато, но те не ме пазят така“, казва турчинът. „Колко струват тези икони?“ - попитал той. Купил ги вкъщи и поставил пред тях запалено кандило. Изпълдил от къщата си всички слуги и казал: „Вече не ми трябват слуги, аз си намерих верни хора, които да ми пазят къщата.“ Но една вечер влезли крадци в къщата му и го обрвали. Присътил той към света Богородица и й казал: „От тебе няма какво да се оплаквам - ти си млада жена, имаш и малко дете, има с какво да се занимаваш.“ Обърнал се към иконата на свети Георги и казал: „И от тебе няма какво да се оплаквам - ти си млад човек, трябва да си яздиш коня, да си правиш удоволствие.“ Обърнал се най-после към свети Никола и му казал: „Ти си стар човек, нямаш нито дете, нито кон да яздиш, и затова тебе ще накажа.“ И наистина, обърнал иконата на свети Никола надолу с главата. След това свети Никола намерил по някакъв начин ограбеното богатство и с това било отменено наложеното му наказание. И турчинът казал: „Така те искам!“

Какво представлява света Богородица? - Тя представлява жената с нейното сърце: детето е сърцето, което тя възпитава. Човек е дошъл в света да възпита, да възроди своето сърце, да го отгледа като дете. Какво представлява иконата на свети Георги? - Свети Георги представлява човек с добро сърце и добър ум, който се е качил на най-високото положение на живота, на разумния Божествен живот. Той трябва да се занимава с възпитанието на цялото човечество. За него всички хора трябва да бъдат като деца, той трябва да се жертва за другите така, както майката жертва себе си за децата си. Както свети Георги гледи и добре храни своя кон, така и разумните стари хора трябва да отглеждат младите - със своя ум и сърце да ги подтикват към разумен живот.

Под думата „свобода“

се разбира Божествена хармония в нашите мисли и желания: да се уреди всичко в света, всеки да бъде на своето място, всеки да използва условията, които се крият в неговия мозък, в неговото сърце. Виделината не търпи съмнение, малодушие, безверие - това са отрицателни качества. Тя е един живот на Божествената хармония и само човек, у когото има такава хармония, може да изпита величието на виделината. Виделината е един разумен елемент. Съвременните физици казват за светлината: „Ако се срещнат светлини от два противоположни полюса с различни дължини и вибрации, те се неутрализират и тогава се образуват тъмнина.“ Същото е и с виделината. Мъжът е единият полюс на виделината, жената - другият. Събират се, за да образуват една Божествена хармония. Те ще образуват такава хармония, ако дължините на техните вибрации са еднакви. Тогава се създава у нас чувство за любов; тогава ние усещаме разширение на ума, на сърцето. Но непременно двамата трябва да произведат виделина.

Като казва: „Вие сте виделината“, Христос подразбира всички други. Когато казва: „Аз съм виделина“, той подразбира: „Аз и Отец Ми.“ Един човек не може да оправи света и когато казва някой: „Аз ще оправа света“, той не разбира законна. Трябва всякога да са двама, четирима, шестима, осмина и т.н. Двойки, само двойки трябва, от които учениците плачат. Двойките са законите на съграждането. Тези двойки са в състояние с единиците. Сложете към тях една единица - ще имате тройки, които след това ще станат на четворки, и т.н., и постоянно ще прогресирате. Да допуснем, вие сте интелигентен човек, срещнете някой ваш приятел, заподозрете го в нещо, без да знаете защо. За да заподозрете някого, трябва да имате факти. Не допускате съмнение без научна основа. Някой, като се съмнява, казва: „Не знам защо, но нещо чувствам, усещам, и затова се съмнявам.“ Това усещане не е още доказателство. Човешкият организъм е така наоѓен, че не търпи нищо излишно. Виделината в духовния свят има своите краски. Те могат да бъдат пасивни и активни. Пасивна е краската, която е отражение, а активна е, която идва направо от самия източник. Всяка мисъл, която произведе във вашия ум раздвояване, не е Божествена - тя е само отражение на виделината.

Един ден и пред вас ще се открие един велик свят, в който виделината съществува. Тази виделина идва отвътре, а не отвън. Съвременните окулисти казват, че който има тази виделина, той има магнетизъм. Такъв човек е мек, отстъпчив. У него има Любов и той ско-

ро прощава. Това, което разрушава и разваля съвременните хора, са следните седем елемента: гордост, гняв, сладострастие, леност, скъперничество, завист и лакомство. Гордостта не е от Бога. Бог е създавал човека да се самоуважава, но той се е отдалечил от Него с гордостта. На такъв човек лицето, ръцете, носът имат белези на гордост. Няма да се впускам да ви обяснявам какви са те. Вие сами трябва да изучавате тези неща - има много автори, които са писали за това. Когато почувствате в себе си гордост, че сте много нещо в света, идете пред огледалото и запомнете чертите на лицето си, очите си, запомнете цялото ваше разположение. Когато имате разположение на любов, на благодат, пак се огледайте. Христос казва: „Няма нищо скрито в човека.“

Питате: „Какво нещо е виделината?“ Когато влезе тя във вашата душа, лицето ви ще бъде красиво, очите блестящи, от ръцете ви ще излиза една приятна топлина, ще изпускате хубава мизансета. Според схващанията на тази виделина всички хора са цветове. Що е един учител, един проповедник, земеделец, баща, майка, брат или сестра? - Те са велики Божествени цветя. Разбрали ли сте какъв цвят има майката? - Като влезете в живота на виделината, ще разберете какъв цвят е майката. По-прекрасни цветове от майката, от бащата, от братята, от сестрите, от близките в света няма. Имате ли тези цветове вътре в себе си? Кой досега не е изпъждал виделината десет пъти от себе си? Кой не е осакатявал цветовете на майка си, на баща си, на близките в себе си? Отсега нататък трябва да градим, да градим. И ако искате да повдигнете българския народ, трябва да градите.

България се нуждае от сол и от виделина, която възраства нещата, и затова учените хора трябва да мислят върху това. Без сол и без виделина няма България. Българският народ има един корен долу в земята и един клон в Божествения свят: този народ трябва да роди плодове на клона си горе. Само така може да се охарактеризира един народ или една душа. Душите наистина са ин-

дивидуални, но са едновременно и колективни. Колективността е закон на хармонията. Виделината можем да чувстваме с душата си, със сърцето си, с волята си. Друго нещо, което руши виделината, е гневът. Гневливият човек е човек без воля. На едно място в Писанието се казва: „Гневете се, но не съгрешавайте.“ Гневът е известна енергия, неизползвана в добро направление. Всеки е изпитал след гняв едно отслабване, което показва, че е настанало демагнетизиране.

Трети елемент, който спъва виделината, е сладострастието. То е гробът на любовта. Колко млади момичета са отишли преждевременно в гроба от него! Любовта е хармонията, а сладострастието - отрова. Четвърти елемент, който съсипва виделината, е леността. Ако отидете в Америка, ще видите, че в училищата основна наука децата учат и съответно за тях занаяти. Там всеки работи, всеки сам си изкарва прехраната и счита за унижение да очаква подаяния. Там уважават всеки момък или мома, които работят. Бих желал в България всеки да се стреми към труд - това се отнася до гражданите, защото за тях се явява опасност от леността, а не за селяните.

Пети елемент, който руши виделината, е завистта. Завистта и гордостта са брат и сестра. Човек, който завидва, е и горд. Онзи, който е обладал завистта, се наслаждава, когато гледа, че другите страдат. Човек с такава жестокост не може да има виделина. Завистта се явява и у политическите хора. В България има доста такива. Дайте място на благородните хора! Ако у някой човек има спомената пет порока, спянете го - той не е на мястото си. Друг порок, който пречи на виделината, е лакомството - да имате много.

Вие, мъже и жени, които сте тука, сте виделина. За мене злото не съществува.

Аз разбирам, че в Божествената хармония зло не съществува, но извън Божествената хармония има зло. Ако решите да водите добър, благороден живот, вие ще имате тази виделина, тя ще бъде с вас. Тази виделина е разумна и всички стари мистици, които имат тази виделина, виждат необятен свят, пълен с най-хубавите цветове, с които се пълни тяхната душа. Когато сте разположени, имате тази виделина. Само че не можете да я задържите задълго. Ако искате да служите на Бога и решите това да правите, само тогава Бог ще слезе от Своето величие и ще ви направи добри хора и велики духове. Аз ви проповядвам за Живия Господ, Който събаря затвори, пускат затворниците и носи хармония, ред и порядък, радост и веселие. Той носи такава блага, за които хората не са помисляли: ще превърне тази земя в райска градина и вие, българите, ще живеете в нея.

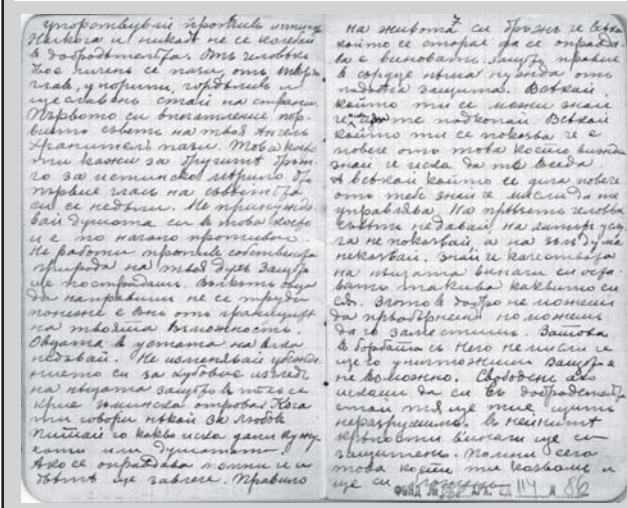
Желал бих всички българци и българки да бъдат велики - велики в Добродетелта, велики в Любовта, велики в Правдата, велики в Мъдростта, велики в онази Божествена Истина на виделината, за която аз ви говоря. Разсъждавайте за виделината - тя е с вас: опитайте я, бъдете самостоятелни, влезте като пчелите във всеки цвят, за да си съберете медец. Не оставайте там да пренощувате - това е сладострастие, а вземете си от меда и идете във вашия кошер.

Това е искал да каже Христос с думите: „Вие сте виделина.“

„Град, поставен на планина, не може да се укрие.“ Като влезете в този град, ще разберете смисъла на вашия земен живот. Вие си въобразявате какъв ще бъде бъдещият ви живот. Той е вътре във вас и зависи от сегашния ви живот.

Беседа на Учителя, държана на 1 април 1917 г.

СТРАНИЦИ ОТ ЛИЧНИ БЕЛЕЖНИК НА УЧИТЕЛЯ

Наставление: никога не излизай вън от границите на възможното. Не искай за себе си, ни за другите това, което не знаеш дали ще им е полезно или вредно. Не настоявай за това, което веднъж ти е отказано. Где знайш, може би в него се крие твоето добро. Никога и никъде не упорствуй против истината. Никога и никъде не се колебай в добродетелта. От човек дволичен се пази, от твърдоглав, упорит, горделив и щеславен стой на страни. Първото си впечатление, първия

съвет на твоя Ангел Хранител пази. Това, което ти каже за другите, дръж го за истинско мерило. От първият глас на съвестта си се не дели. Не принуждавай душата си в това, което ти е поначало противно. Не работи против собствената природа на твоя дух, защото ще пострадаш. Вълкът овца да направиш не се труди, понеже е вън от границите на твоята възможност. Овцата в устата на вълка не давай. Не изменявай убеждението си за хубавия изглед на нещата, защото в тях се крие змийска отрова. Кога ти говори някой за любов, питай го какво иска, дали кожата ти или душата ти. Ако се оправдава, помни, че и двете ще завлече. Правило на живота си дръж, че всякой, който се старее да се оправдава е виновен, защото прави в сърдце няма нужда от подобна защита. Всякой, който ти се мажи знай, че иска да те подкопай. Всякой, който ти се показва повече, че е повече от това, което виждаш знай, че иска да те възсяда. А всякой, който се дига повече от тебе знай, че мисли да те управлява. На превезет човечески съвет не давай, на хитър услуга не показвай, а на зъл дума не казвай. Знай, че качествата на нещата винаги си остават такива, каквито си са. Злото в добро не можеш да преобърнеш, но можеш да го замениш. Затова в борбата с него не мисли, че ще го унищожиш, защото е невъзможно. Свободен ако искаш да си в добродетелта стой, тя ще ти е щит неразрушим; в нейните крепости ще си винаги защитен. Помни сега това, което ти казвам и ще си блажен.

Нов дом за нашите деца

КРАТКА ИСТОРИЯ:

Брат Сава Симеонов, още преди да напусне този свят, дари къщата си на Братството. Мястото му е завещано от Йорданка и Иван Жекови. Д-р Жеков е последовател на Учителя от първите години на миналия век, на него дължим и огромен фотоархив, а сестра Йорданка е била лична икономка на Учителя.

Йорданка и Иван Жекови

Къщата е строена от брат Сава и е на четири етажа, със стабилна конструкция, и се намира на „Изгрева“ в непосредствена близост до Братския център. След проучване и обсъждане със специалисти как да бъде използван имотът, се оформи идеята за създаване на детска школа, а докато се построи новият братски дом, той да поеме и функциите на Бялата къща. На приземния етаж ще се помещават книжарницата на братското издателство и столовата. Целият първи етаж ще бъде предоставен за занимания с деца. На втория етаж ще има библиотека и кът с вещи на Учителя, кабинет по музика и стаи за студенти. На третия - зала за лекции, за репетиции, за семинари и помещения за гости.

Направено досега:

Изцяло са сменени В и К системите, отоплителните щрангове, направена е пълна подмяна на ел. инсталацията, изградени са нови седем санитарни възела.

Предстои:

Ще се направи подмяна на цялата дограма, изграждане на нова отоплителна инсталация, подновяване на санитарния фаянс, саниране и термоизолация, цялостно препокриване на покрива. На по-късен етап предстои вертикална планировка и озеленяване с изграждане на нова ограда и подходяща инфраструктура за децата.

Андрей Грива

Визуализация на работния план на къщата на Савата

На 16 април в залата на Съюза на архитектите в София музиканти от Братството изнесоха благотворителен пролетен концерт в помощ на изграждането на Детска школа по изкуствата и Център за духовна просвета.

Инициативата за създаването на нов Братски център на ул. „Щерю Атанасов“ 2 се радва на голяма популярност и всеобща подкрепа. Ремонтно-строителните работи вече са в ход и се осъществяват изключително с доброволен труд от страна на хората в Братството, под вещото ръководство на съответните специалисти. Целта на този концерт бе да се спечелят още повече идейни съмишленици и спомоществатели за каузата, както и нови съратници - всеки с каквото може да помогне за това общо полезно братско дело.

Андрей Грива представи с няколко встъпителни думи интересната история на тази къща, в която първоначално са живели семейство Жекови - едни от първите и най-близки следовници на Учителя, и която брат Сава - Мир и Светлина на душата му - остави в наследство на Братството. Един толкова щедър дарителски жест ни задължава и нас да се отнесем с изключителна мо-

ва, Радостина и Надежда Няголови, както и младата и талантива певица Гиргина Гиргинова, която изпълни много вдъхновено и вълнуващо песента на Учителя „Нева Санзу“, както и две класически произведения:

рнална отговорност към това наследство и да го употребим по най-добрия начин - за Слава Божия и за благо на неговата душа! А какво по-добро и полезно за всички в Братството от създаването на един Център за духовна просвета и Школа по изкуствата за нашите деца!? Тези прекрасни пролетни цветя, които с лъчезарните си усмивки, с кристалните си гласчета и с талантивите си изпълнения разтопиха сър-

Радостина Няголова и Гиргина Гиргинова

цата на всички в залата и им вдъхнаха надежда, че бъдещето на Братството е във верни и добри ръце и от нас се иска само да им създадем условия, за да проявят по най-добрия начин онова, което сам Бог е вложил в

техните души! Богдана, Лъчезар и Божанка, както и техните по-големи батковци - Йоан и Виделин, ни показаха, че в Братството расте талантиво и вдъхновено младо поколение, което заслужава нашето най-голямо внимание, любов и топли бащински грижи, за да узрее и да даде „добри и спасителни плодове“.

След тях на сцената излязоха утвърдените и обичани от всички музиканти от Братството - Йоана Страте-

„Панис Ангеликус“ - Цезар Франк, и „Аве Мария“ - Бах / Гуно.

Виртуозното и като че извиращо от дъното на душата изпълнение на мелодията на Учителя от „първата ни цигулка“ Йоана затрогна сърцата на всички, а концертът завърши с общо изпълнение на всички музиканти всред дълго нестихващи аплодисменти.

Концертът премина на фона на чудесно подбрана от Галина Герасимова мултимедия, в която се редуваха кадри от Рила: изгреви, цветя, езера и върхове, незабравими и вълнуващи мигове от голямата Паневритмия, от концертите на мястото на Учителя, от игрите и заниманията на нашите деца сред тази Божествена красота, и не на последно място - снимки на къщата, която предстои да се превърне в нов Братски център, сред разцъфнали пролетни дървета, както и визията на архитектите за новия ѝ облик, който да изразява по най-добрия начин новата ѝ функция и съдържание: един красив и слънчев дом за нашите деца, в който те ще свирят, ще рисуват и ще паят, в който ще се учат и ще живеят братски според заветите на нашия любим Учител!

Петра

Малката зала със 130 места беше пълна, а накрая в кутиите за дарения преброихме 357 € 8,80 лв. Благодарим ви, приятели!

Всеки, който иска да подпомогне проекта с работа, средства, материали и др., може да се обади в Бялата къща на Вяра Стефанова - тел. 02/9634313; 0897 847 643.

Финал на концерта с всички участващи музиканти

Проведен семинар на Педагогическата комисия

от стр. 1

Резултатът бе налице - създаде се топла приятелска и работна атмосфера. Участниците упражниха своите умения за работа в екип и за решаване на казуси. Последваха презентациите. Първ говори брат Георги Христов - председател на Педагогическо дружество „Слънчоглед“ от гр. Бургас. Той представи груповия им опит в организирането на детски лагери. Разказът му беше добре илюстриран от видеоматериал, показващ развитието на тази форма на възпитателна работа през годините. През последните години сдружението успява да разшири своята работа, като организира по два лагера годишно с група от 70 деца, ръководени от екип от 12 педагози, и това е една стъпка в реализирането на педагогическите идеи на Учителя.

Последва презентацията на с. Гинка Захариева от гр. Омуртаг. Тя представи своя опит в провеждане на учебни часове по природознание сред естествената природна

среда. Възпитателният ефект от тази форма на работа е налице: хармонизиране на отношенията между учениците, развитие на тяхната любознателност и обич към Майката-природа. Децата под нейно ръководство чистят извори, посвятат фиданки и се грижат за тях, правят наблюдения на нощното небе и др. Сестра Боряна Димитрова от Омуртаг представи своя опит в нравственото възпитание на децата в началното училище, като илюстрира със снимки своята работа и разказа как се формират основни човешки добродетели, как децата се научават на приятелство и задружен живот и как да оценяват добрите постъпки. И тук трябва да отбележим, че тези успехи са постигнати в класове с преобладаващи деца от малцинствените групи. Опит, който впечатлява, като се вземат предвид големите трудности, при които работят тези наши две сестри.

След вечеря залата на семинара отново ни събра за представянето на документалния филм „Първият класи-

чески“ с режисьор и сценарист Атанас Атанасов от Шумен. Това е 30-минутен филм за първия класически клас на гр. Шумен, випуск 1938-1943 г., представящ една училищна култура и възпитание, за които вече само си спомнят хора, достигнали до патриар-

шеска възраст. Документарно е времето, когато са възпитавани достойни личности и резултатите са показателни: този клас дава на България двама професори, няколко лекари, икономисти, юристи и един голям артист - Петър Слабаков.

Вечерта продължи с представянето на провеждани-

те годишни детски форуми на Братството. Разгледахме тяхната история и резултатите от последния, пети по ред форум, проведен в гр. Плевен през 2009 г. Споделиха се мнения и се направиха оценки. Дадох се и препоръки към бъдещите организатори

горското братство. Тяхната успешна и многовдъхновена дейност е и поводът семинарът да се проведе на това място. За отбелязване е, че тези наши приятели бяха работили много през изминалата година, като обогатяваха своя опит и го прилагали при работа с деца и възрастни, споделяха го с учители и медии. Обнадеждаващо е да видиш младежи, ентузиазирани от идеите на Учителя и работещи за тяхното практическо приложение. Ние можем само да сме им благодарни и да ги подкрепяме. Това, което те демонстрираха, е наистина впечатляващо: лекционната зала бе превърната в пет отделни ателиета за работа с вълна, глина, акварел, сух пастел и за колективна рисунка. Всички участници свободно избираха художествените дейности, научаваха нови методи за работа, опитваха различни материали и техники, сами творяха и изпитваха истинско щастие - и така времето премина неусетно.

Наближаваше времето за разделяла, а оставаше още да

чум педагогическия опит на с. Зоя от Пазарджик. Тя говори вдъхновено и с дълбока вяра за облагородяващата роля на изобразителното изкуство. Работата с цветовете донася онзи магически ефект върху детската душевност, при който спокойно можем да кажем, че „Красотата ще спаси света“. Накрая Педагогическата комисия направи своето организационно събрание, в което бе приета програмата за работа през 2010 година. Тук ще споменем някои от очакваните събития, а именно: детски лагер от 2 до 8 април край Смолянските езера, представяне на Братството на Панаира на българското образование в НДК, 22-25 април, Детския форум на 19-20 юни в гр. Бургас и работата с деца в ЛДШ през август месец на Рила.

Семинарът завърши ползотворно, за което сме благодарни на всички участвали братя и сестри. Педагогическата нива е голяма и има нужда от работници - и всеки е добре дошъл в Името Божие.

А. Атанасов

Пролетен детски лагер - Смолян 2010

от стр. 1

Така се сформираха различните дейности за всеки от петте пълни дни от пребиваването ни в Родопите. Те бяха посветени на минералите, на водата, на растенията, на животните и на човека в йерархична последователност. Бяха сформирани пет творчески групи от деца и възпитатели, които работеха с ентузиазъм и желание всеки да внесе своята лепта в това общо преживяване: групата на виолетовите, на сините, на зелените, на червените, на жълтите.

Всички лагерници с отличителните си знаци - значки и флагчета с емблемата на сдружение „Слънчогледи“ и на изработения специално за случая тотем - се открояваха сред другите туристи, решили да посетят природните забележителности на Родопите: Бачковския манастир, Чудните мостове, пещерата „Ухловица“, Смолянските водопади, местността „Невжстата“, връх „Снежанка“, планетариум „Смолян“, Роженската обсерватория, с. Широка лъка, с. Гела, язовир „Въча“...

Едновременно с наситената програма, изпълнена с посещения на природни обекти и културни забележителности в района, стриктно се придържахме към някои моменти от дневния режим, станали традиционни за тези лагери: ранното сутрешно събуждане със звуците на музикални инструменти, гимнастически упражнения и Паневритмия на близка полянка, вегетариански закуска, обяд и вечеря, предхождани от дружно изпълнение на песента „Сладко, медено“, вечерно отчитане на деня, приказка и песен за лека нощ, специално отношение (програми, изненади, поздравления) към рождениците. Все повече се утвърждава сред децата, които идват на лагера, и друг почин, на който следва да обърнем внимание - грижата и взаимопомощта между големи и малки. Тя се проявява във всяка наша дейност: събуждането и приспиването (големите деца минават по стаите на малките и им помагат в тези битови дейности), походите и дневните занимания

извън хотела, дейностите в творческите групи (неслучайно лагерниците се разделят така, че в дадена цветова група да попаднат равен брой деца от трите възрастови групи: 1-4 клас, 5-7 клас и 8-12 клас).

Разнообразните дейности в лагера дават възможност децата да се изявяват във всеки момент, не само на вечерта на талантите: от украсяването на стаите и масите за закуска, през походите и всекидневните занимания, до вечерната приказка за лека нощ. С течение на времето децата стават все по-ангажирани в съвместната работа, все по-способни да се изслушват, да дават предимство на човека до себе си.

През тези седем въз-

кресенски дни имахме възможност да поработим и върху друг важен момент от ежедневието ни: хигиената и подредеността (вътрешна и външна). Това стана възможно благодарение на личната съпричастност на всички лагерници, на обгрижването на малките от страна на големите и на хумористичния оттенък на провинението; при това сутрешната проверка на стаите (за почистено, подредено и проветрено) нямаше състезателен характер. При много от лагерниците се забелязва чувствителна промяна в тази посока. Има още да работим за вдвояване на ред в нашите действия и отношения, за създаване на добри навици - важни детайли особено в детската възраст, пренебрежимо малки, които имат големи последици в цялостния живот на индивида (външен и вътрешен).

Наред с походите и посещенията на красиви местности около Смолян имахме възможността да се насладим и на интерес-

ните беседи на Данчо - „Звезди и числа“, на музикалните часове на Тонка, на упоиващите звуци на пианото (Тонка) и виолата (Катя), да боядисаме сто и петдесет яйца с традиционни и модерни техники и да оформим с тях кърт от природни материали, които събрахме специално за целта. До буйните води на пенливата река се спряхме за малко, за да се вслушаме в говора на водата, да отнесем със себе си шишенца със „заредена вода“ и с мисъл за отговорността при изричането на определени думи или излъчването на добри мисли. А на традиционния лагерен огън през последната вечер на лагера, вгълбени в себе си и доближили се до едно по-пълно усещане

за целостта, отправихме колективна мисъл за благоденствието на всички хора по Земята. В деня, посветен на растителното царство, при търсене на съкровище в гората, всеки успя да премине ред изпитания, но отново задружните усилия ни доведоха до целта, като тук видяхме как пчеливщата монета може да се окаже именно на страната на най-малкия измежду нас.

Незабравими преживявания имахме и в деня, посветен на животинското царство. Акцентът тук бе поставен върху живота на пчелите и организацията на пчелното общество. Запечатана се в съзнанието на всеки беседа сред пчелните кошери на Ефрем Моллов, председател на Съюза на пчеларите в Смолян, играта на малката Михаела, която се въплъти в ролята на работна пчеличка, сглобяването на кошер и подготовката за поставянето му от по-големите лагерници, както и по един кратък поглед в съровищницата с тайните на

пчелите, откъдето всеки от нас съхрани нещо ценно. Засаждането на лехичка около хотела предизвика интереса на по-малките. Бяха засети повече от сто коренчета цветя, предоставени с любезното съдействие на родители от Ямбол.

Изпълнен със спомени за всеки от нас ще остане и „жълтият ден“. Съприкосновението ни със звездите в планетариума, в Роженската обсерватория и на лагерния огън, подготви в нас съпреживяването на възкресението на човека - да го възприемем като космично същество и да преоткрием мястото му във Всемира. За това помогна и замисълът на автономна вечерта за вечерта на талантите, насочена в три направления: зная, мога, стремя се към... И макар че играта „Минута е много“ (която нямаше състезателен характер) представи в голяма степен това, което сме научили, преживели и проумели по време на лагера, вечерта на талантите даде възможност да се покаже работата, която е свършил всеки един от нас поотделно и в съдружие с други по отношение на вложените в него небесни дарове.

За всичко благодарим! За условията, които ни бяха предоставени от гледна точка на природните и битовите дадености. За видимите и невидими помагачи. За съдействието от страна на всички приятели, които помагат с мисъл и средства тези лагери да стават все по-организирани - от това печелим всички.

Този път оставихме в околностите на Смолян пчелен кошер - едно ново прибежище за нашите малки братя, цветни алеи пред хотела, изникнали изпод детските ръце, и ведър спомен от пребиваването ни сред добрите родопчани, които бяха отзивчиви наши домакини и сътрудници. Потеглихме към различни места - към красивите кътчета на нашата родина, за да отнесем заряда на вълшебното съвместно преживяване и мечтите за нови срещи, дейности и идеи.

До следващия лагер!

Сдружение „Слънчогледи“

Блиц интервю

Кое ти хареса най-много от лагера?

Всичко ми хареса като цяло, но най-много ми хареса вечерта на талантите и играта за търсене съкровището на Орфей.

Лазар, София - VI кл.

Хареса ми вечерта на талантите. Харесаха ми почти всички, и най-много - червените. Те бяха много забавни.

Анмари-Лайра, София - II кл.

Беше много хубаво на водопадите, хареса ми боядисването на яйцата за Великден, походът до връх „Снежанка“. И тук, в с. Гела, покрай язовир „Въча“, е много хубаво. И ако трябва да си пожелаем нещо за някой следващ лагер, бих си пожелава да мога да дойда отново.

Климентина, София - IV кл.

Всичко ми хареса. Много се забавлявах на лагерния огън и на походите.

Митко, Бургас - IV кл.

Ходих на лагер и на Паничище. Но на този намерих повече приятели - всичко беше в повече. Като кажете следващия път, че има лагер, веднага идвам.

Мариян, Пловдив - V кл.

На този лагер занятията бяха по-разнообразни и забавни.

Християн, Габрово - V кл.

Това е първият ми лагер и всичко ми хареса.

Рут, София - II кл.

Хареса ми лагерният огън и боядисването на яйцата.

Лора, София - II кл.

Смятам, че този лагер беше най-хубавото нещо, което ми се е случило досега през 2010 г. И благодаря на мама и тате, че ме пуснаха да дойда.

Ива, София - VI кл.

ОТЗИВ:

За пореден път останахме с пълни сърца и души, чакащи с нетърпение следващия лагер, надявайки се той да е по-скоро, и желанието да не свършва нашият вълшебен свят, в който пазим само хубавото, защото знаем, че душите на всички са чисти, и защото сме едно цяло. Свят, в който една подир друга мечтите ни се сбъдват - от пълните до горе кани с чай, през отварянето на кошери, пълни с пчели; в невероятните игри, коя от коя по-забавна, доооо покоряването на върховете. И да, отново ще се завърнем с повече сили от всякога, за да покоряваме нови и нови върхове. А с тях и да осъществяваме нашите специални и възвишени мечти с новите си прекрасни приятели !!!

Добрмира, 12. клас

От сто години Бялото Братство е във Велико Търново

от стр. 1

Застанала до заключената врата, наблюдавах хората, изпълнили малката уличка, по която почти не минаваше кола. Задавах си въпроса чий изпит и очакващи хора или наш, на търновци, като организатори. И за сетен път се прекланям пред необхватността на Бога. С един случай, предоставен от Него, с един конкретен миг на Вечността, всеки един от участниците проявява своята същност и изпитва своето съзнание, ученичество и връзка с Битието.

След пристигането на уредника на залата присъстващите се отправиха към произведенията на

два вида изкуство: изобразителното изкуство, с неговите корени от дълбока древност в Месопотамия, Египет, Гърция и доста по-късно появилото се изкуство да запечатат в обектива емоция, форма, цвят и да уловят онзи неповторим миг, събуждащ трепет и преклонение пред Бога.

Като един от основните организатори на празника на търновското братство, Светлана Петкова реши да подари на посетителите на Изложбени зали красотата, която душевно е съпреживявала в картините си, които е рисувала в периода 2004-2008 година. Това е първата й самостоятелна изложба. Подбрала е аква-

релни рисунки от натура, които включват природни пейзажи от областта на Седемте рилски езера, Мадара, Велико Търново и неговите околности. Светлана е завършила живопис във Великотърновския университет при доц. Тодор Тодоров през 1993 година. Тя е преподавател по изобразително изкуство в раз-

лични училища.
Повечето читатели на

нашия вестник са запознати с представянето на фотоизложбата „Магията на Рила“. Участвали са 936 фотографии на 302 автори и те са качени на сайта на списание „Осем“ (ossem.eu), един от съорганизаторите на изложбата. Някои от най-добрите творби бяха представени и в Търново. Надписите под всеки фотос допълваха преживяното и обогатяваха душевното богатство на наблюдателя с мисъл на Учителя. Всеки разгледа архивните снимки и прочете информацията на паната, която за повечето беше известна. Мога само да предполагам, че това ги направи съпричастни с дните, в които човек е можел да

докосне формата, приютила духа на водач към светлината, както и да сподели с него радости, страдания, да бъде излекуван и посъветван вечно да благодари на Бога за това. И тези хора са организаторите не по-малко от нас, но поне два пъти в седмицата, те са слушали Учителя, който като пастир „на зелени пасища ги упокоява, при тихи води ги води, възвръща душата им“. Чрез Учителя Бог им е показвал правия път. Сега, в тези не по-малко трудни времена, ние имаме великото съкровище за нашите души - Словото. И силната воля, която всеки от нас притежава, да следваме Тихия глас.

Християна Георгиева

Из дневника на Арбанаси

След културната програма, гости и домакини спазиха традицията на всяко сплотено семейство, където любовта царува - да се нахранят заедно. Учителя казва: „По-велика музикална ария от храненето не съществува. Първо започват да нареждат трапезата, да слагат чинии, вилици, лъжици, ножове, най-после слагат и яденето. Веднага се чува плъсене на струни от цигулки, мандолини и китари - цял оркестър. Чиниите, вилиците, лъжиците, ножовете са инструментите в този велик оркестър. Изкуство е да знаеш добре да свириш, т.е. да знаеш как да сложиш лъжицата в устата си и да хапнеш.“ На 21 март такъв оркестър от около 90 човека се събра в къщата на „Завета“. Вече шеста година тази къща на Арбанаси, в която Учителя е

наред работи само с Божието присъствие и издигна каменната ограда. Необходимите финанси за дейността възлязоха на 1532,05 лв., 305 долара и 105 евро и бяха осигурени от централното Братство, от братските групи на Бургас и Шумен, както и от едно по-голямо лично дарение.

На 23 септември 2005 година къщата отново събра голяма работна група от 38 човека от София, Варна, Пловдив, Враца, Шумен, Плевен, Габрово и Велико Търново. Три дъждовни дни в кал и студ протече ентузиастична работа, за подготовката на която малки групи по места цяла година бяха работили безкористно. Веселото настроение при разтоварването на 8 кубика обработен сух чамов материал, докаран от Пловдив, контрастираше на облачното

та. До края на годината, след тежка работа и многобройни бригади с участници най-вече от Пловдив, Габрово и Велико Търново, центърът имаше красива каменна ограда, една от най-високите и впечатляващи порти, и скелета на навеса, покрит с красиви керамиди. За всичко това беше дадена сумата от 6134,27 лв., събрана най-вече от дарения от централната сметка на Братството, но и не малка сума - от братствата от Дряново и Шумен, както и от лични дарения.

По неизказано съгласие всяка година на 23 септември тук се събираше голяма братска група. Така стана и през 2006 година. Този път участваха 28 души. По време на дружите по-малки бригади през годината се завърши септичната яма, най-вече от шуменската група, и се започна оформянето на вътрешността на навеса: една от стените бе изградена с тухли, оформена бе кухнята, изградени бяха каменните постаменти за пейките. Работата беше физически натоварваща и имаше недостиг на братска ръка. Ръцете на няколко човека за кратко време трябваше да забъркват голямо количество бетон, което се отрази на здравето на някои от тях. „Коя е мярката колко трябва да работим. Във всяка една работа, в която усещаш приятност, тази работа е нормална, тя е в съгласие със законите на Природата. В момента, в който почувстваш най-малкото неразположение, ти си в дисхармония. Спри там. Не довършвай работата докрай, ако искаш да бъдеш здрав. Във физическите работи всякога остава нещо недовършено. То е в Природата. Има общ план. Ти, ако довършиш своята работа, ще влезеш в дисхармония. Природата трябва да довърши своята работа и тогава завършиш ти своята. Ако ти завършиш своята работа преди нея, ти не вървиш по правия път.“ След тези думи на Учителя коментарите всеки може да си направи през своя мироглед. За строежа през трудната 2006 година бяха вкарани

2300,38 лв. Започнах да устатановавам, че дейността по къщата на Арбанаси добиваше все по-голяма популярност. Освен от Братската каса, където също постъпваха целенасочени дарения, хората пращаха пари и директно при нас. Отговорна съм за това,

пре всяка стотинка, която е предназначена за братския център, е вложена там. Така през годината приятели от с. Любимец, Сливенско, от Благоевград, Видин, Плевен, Велико Търново, Пловдив, Пазарджик, Габрово, София ни дадоха не само необходимите финанси, за да продължи работата, но почувствахме тяхното доверие и желание по някакъв начин да бъдем заедно. В лекцията си „Хармония в груповата работа“, която Хари Салман държи на Рила през 2004 година (нали всичко има своя смисъл или както казват: „Няма нищо случайно.“), той отбелязва, че „когато желаем да работим за създаването на новата култура на братството и любовта, не е достатъчно само да имаме добри намерения. Истинската подготовка за новата култура се състои в развитието на групово съзнание. Такова съзнание развиваме чрез взаимоотношенията си с другите и като вземаме участие в групово участие.“ През 2007 година имаше многократни бригади най-вече от пловдивската и шуменската групи. Те сложиха дограмата на навеса, прокараха електрическата инсталация, изляха бетонна плоча на пода на

кухнята и изградиха нов санитарен възел с две тоалетни и баня. На 22 септември се събрахме 46 души, като започнахме с изиграването на празничната Паневритмия. Вече втора година празнуваме този ден като събор на Братството, но с работен привкус. През октомври Валери от София, заедно с Николай Конакиев от Търново, който всъщност е координатор и постоянен член на бригадите на този обект, направиха ВиК на новия санитарен възел, замазка на целия му под и мазилка на всичките му вътрешни стени, сложиха фаянса, гранитогреса и ги фугираха. За да стане постройката по-стабилна, Данчо от Търново започна да изгражда подпорен зид между навеса и съседна бетонна стена. Така парите, които бяха вложени за работата, достигнаха сумата от 2772,68 лв., като продължи тенденцията парите от индивидуалните и от груповите дарения да надвишава сумата, отделена от централната братска каса.

В дневника на строежа на къщата за 2008 година са записани 4 бригади. През тази година, като всяко нещо в България, което е добило популярност, работата на Арба-

наси понесе критики, и то най-вече от страна на хора, които не са участвали в бригадите. Участвайки в почти всяка бригада, тези критики аз ги почувствах като обида. Но Учителя казва, че който се обижда, е толкова виновен, колкото и този, който обижда. А това беше начинът, по който тези хора участваха в общата работа. Дори в края на годината Пламен Черешаров от Шумен направи за една година в сайта beinsadouno.com тема за Арбанаси към отворен форум и помести отворените сметки за строежа. След тази негова идея много новоинформирани приятели дадоха своята далечна и необходима подкрепа, като се събраха само от този почин 13834,94 лв. Почти цялата сума вече е употребена, като са закупени ламперия, улуци, баластра, минерална вата, дограма, фаянс, готварска печка, бойлер, мивка, кухненски мебели. Темата във форума е затворена, но сметките не са, и всяка постъпила сума е нашата благодарност, затова, че можем да продължим с изграждането на братския център в Арбанаси „Завета на цветните лъчи на светлината“.

Християна Георгиева

написал „Завета на цветните лъчи на светлината“, се оформя като център за братски срещи. За някои периодът на строеж се е проточил, за мен той е живот. На 23 септември 2004 година се сформира първата работна група. За четири дена се извършиха 22 каручки с боклуци, направиха се първият план за работа. Рамо до рамо работихме хора от Велико Търново, Пловдив, София и Габрово. Архитект Светлана Цонева от Велико Търново направи архитектурно заснемане на старата къща и архив със снимки на всички характерни детайли. През тази година закупихме дървения материал, необходим за портата и навеса, както и 12 кубика камъни за оградата. Данчо Пандулев дни

студено време. Подредени във верига, с песни, ние, хората, си подавахме гредите и си говорехме с очи. После всеки усети ритъма на своето сърце, трептенията на енергията, и се включи в една от групите. Необходима беше голяма физическа сила на братята, които с къртач се заеха да дълбаят скалната по-върхност, за да направят септичната яма, както и каналите за водата. Друга група подготвяше терена за навеса. Иван от Пловдив беше работил месеци с Божиата подкрепа, както казва той, чувствайки помощта на Съществува, за да направи портата и навеса във вид на греди, готови за сглобяване. Вдигнаха се вертикалните колони и се циментираха тези на порта-

Банкови сметки:

В лева: BIC UNCRBGSF IBAN BG05 UNCR 7000 1509 5058 32

В евро: BIC UNCRBGSF IBAN BG52 UNCR 7000 1509 5067 32

Стефанка Барьмова

Средствата, които са описани в текста, са само за строеж. В тях не влизат тези, които са дадени за такси, покъщнина, храна, гориво, пътни. До края на миналата година средствата за строежите са 22893,96 лв., 540 долара и 105 евро.

Бъдеще или крачка назад

Напоследък една важна тема разбуни българското общество. Това е темата за генномодифицираните организми (съкратено ГМО). Те представляват растение или животно с променен генетичен код с цел „подобряване на устойчивостта срещу болести и вредители, увеличаване на добивите“ и ред други никъде недоказани „положителни“ качества, като проблемът тук е, че се пренася генетичен материал между видовете, т.е. между два различни вида растения (например гени от бразилски орех в соя). Т.е. ако човек е алергичен към бразилския орех, хапвайки си ГМО соя, у него ще се явят симптоми на алергия, която лекарят няма как да разбере откъде идва, тъй като пациентът няма да е ял бразилски орехи.

Другият още „по-напредничав“ вариант е да се прехвърлят гени от животно на растение. Например гени от рибата камбала, живееща в Северния ледовит океан, на която в кръвта се съдържа вещество, което е своего рода естествен антифриз

и не позволява на рибата да замръзва, се прехвърлят в домати, за да стане той студоустойчив, и т.н. Има и още „по-напредничав“ вариант за прехвърляне на гени - от човек на свиня (без коментар). Основните ГМО растения са соята (витабел, соеви брашна, тофу, соев лецитин, който присъства в почти всички вафли и шоколадови бонбони), царевичата, нишестето, пулканките, особено американските, памукът, рапицата, горчицата, рапичното олио, биодизелът, и все още в малки мащаби - картофите, тютюнът, доматиците, оризът и др.

И оттук нататък следват проблемите. При царевичата са правени лабораторни изследвания - какво става до 60 дни. А какво става след 6 месеца, след година и т.н.? А ГМО картофите са изследвани само 90 дни, а какво става след това? Само преди 6 дни Европейската комисия реши производството единствено за промишлени нужди на скорбяла, и като храна за животни - на генномодифицирания сорт картофи „Амфлора“ на фирмата

Риба Камбала

BASF, и на общо три вида ГМО царевича за хранителни продукти на фирма „Монсанто“. Други фирми, занимаващи се с производство на всякакви ГМО продукти, са „Пионер“, „Новартис“, „Дюпон“, „Авентис“ и „Астра Зенека“. На 11 ноември австрийското правителство публикува резултатите от изследвания, доказващи безспорно неблагоприятното въздействие на генномодифицираните храни върху репродуктивната система. Доктор Юрген Зентег, професор по ветеринарна медицина към Виенския университет, е водач на екипа. Били са изследвани две групи

мишки - едната, хранена с нормална храна, и другата група, хранена с 33% генномодифицирана царевича - хибрид на „Monsanto MON 810“, и с друг сорт нормална хранителна смес. Наблюдавано е намаляване на числеността на няколко последователни поколения и по-ниско тегло на новородените от родителите, хранени с ГМО. Отклоненията са статистически, значими, т.е. става дума за значителни отклонения от нормата.

Публикуваните резултати дават потвърждение за това, че все още се знае твърде малко за природата на генномодифицираните про-

дукти и за тяхното влияние върху здравето в дългосрочен аспект. Те също така поставят под сериозно съмнение системата за оценка на рисковете, която в момента функционира в Европейския съюз. При някои от тези ГМО растения се постига ефект да отделят токсини, с които да убиват вредителите си. Въпросът, който си поставяме като хора, е как действат те на човека? Друг проблем е, че тези растения са безплодни, а ти си принуден да купиш на следващата година по силата на сключен договор семена от същите тези фирми, изброени по-горе. Друга лъжа е, че са нужни по-малко хербициди и пестициди, защото в еволюцията на природата има един фактор, наречен резистентност, т.е. плевелът или животното, срещу което се пръска, добива имунитет, и започва в геометрична прогресия увеличение на нужния за пръскане препарат, като не се знае дали след време няма да се получи неунищожим плевел или насекомо.

Следващият проблем е, че технологията също

е още „проходяща“ - поставянето на гени е на случаен принцип и не се знае какъв „генетичен шедьовър“ ще се получи. И не на последно място е опрашването на околните растения, т.е. замърсяването с ГМО на нормалните биокултури около ГМО нивата, а веднъж изтървани ли са, никой не може да каже какъв ще бъде резултатът за околната среда. В Германия има вече и случай на фермер, доказал, че пчелите му, опрашвайки растенията в близко поле на ГМО лаборатория, са измрели точно от това, но все още той не може да получи обезщетенията си от маститата компания.

Допълнителна информация по проблема може да намерите на следните адреси: www.agrolink.org/agrolink/, forthenature.org/, www.zazemiata.org/gmo, www.kompira.co.cc

Затова трябва да бъдем будни и с молитва, мисъл, чувство и действие да не позволим да се замърси нашата прекрасна природа и чудесната храна, която Бог е създал за нас.

Димитър Първанов

Бъдещата храна на човечеството

Който иска да влезе в рата на Любовта, трябва идейно, по убеждение да се откаже от месото. Човек трябва да пресъздаде своя организъм. Ако не може да направи това, дълго време ще живее с побудите на животните. Начало на духовния живот е вегетарианството.

болестите, особено неврастенията. Като употребява вегетарианска храна, човек става по-чист. Месото го прави жесток и груб. С тази нечиста храна човек морално и интелектуално не може да се повдигне. Някой ще каже: „Виж вълка и лисицата колко са умни“. А слонът? Нито

То е начало и на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието. Животните, които колим за храна, имат силно желание за живот, вследствие на което всичката им енергия е съсредоточена към центъра на земята. Тази отрова, която възприемаме от месото, разклаща нервите ни. Една от причините за болестите е безразборното избиване на животните. Когато ги колят, те изпитват страх, който образува в организма им страшни отрови. Хората ядат месо, приемат тези отрови в себе си и в резултат се явяват

тигрът, нито лисицата, нито вълкът могат да се сравнят с интелигентността на слона. Всички вълци да се съберат на едно място не могат да имат интелигентността на слона. А слонът се храни с растителна храна, с ориз.

„Деца трябва ли да се оставят сами да избират месна или вегетарианска храна?“ Не, те още не разбират и родителите трябва да им дават вегетарианска храна.

Никой не би могъл да бъде духовен, ако не е вегетарианец.

Учителя

Коприва

Копривата, като се започне от корена и се мине към стъблото и листата, та чак до цветовете, е много полезна. Помага при пясък в бъбреците и пикочния мехур. Тя е най-доброто ни кръвопрочистващо и кръвообразуващо лечебно растение. И понеже влияе добре на панкреатичната жлеза, чаят от коприва намалява съдържанието на захар в кръвта. Той лекува също така заболявания и възпаления на пикочните пътища и болестно задържане на урината. И тъй като наред с това стимулира и ходенето по голяма нужда, се препоръчва особено при пролетно разтоварване.

Полезно е четириседмично лечение с чай от младите леторасли на копривата - веднъж през пролетта и веднъж през есента след втората коситба, когато те се покажат отново навсякъде. Сутрин на гладно, половин час преди закуска, се изпива една чаша и през деня още една до две чаши на глътки. Даже и сутрешният чай трябва да се пие на глътки, за да се усили действието му. Чаят между впрочем няма лош вкус. Пие се без захар, но префинените души могат да прибавят малко лайка или мента за подобряване на вкуса. В народната медицина чаят от коприва се препоръчва като продължаващо

седемично лечение при болки в черния дроб и жлъчката, заболявания на далака, та даже и при тумор на далака, при образуване на слюз в стомаха и дишанелните органи, при стомашни спазми и язви. Чревни язви и белодробни заболявания. За да се извлекат полезните вещества, чайт само се запарва. Чай от коприва се пие през цялата година - всеки ден по една чаша - за профилактика. Копривата помага чудесно и при вирусни заболявания и бактериални екскременти.

На определена възраст вече се намалява количеството желязо в организма. Вследствие на това се появяват състояния на умора и отпадналост, човек се чувства стар и по-малко трудоспособен. В този случай може да се използва с много голям успех съдър-

жаштата желязо прясна коприва. Тя ни помага да преодолеем това критично състояние. След лечение с коприва човек започва сравнително бързо да се чувства физически по-добре, възвръщат се енергията и творческите му сили, а и външно той видимо разцъфва.

При водянка копривата помага, като изтегля силно водата. Благодарение на своите кръвообразуващи ензими, тя помага при малокръвие, анемия и други тежки заболявания на кръвта. Заедно с други лечебни билки копривата се прилага с успех и при левкемия. Ако човек страда от някакъв вид алергия (тук спада и сенната хрема), трябва в продължение на по-дълго време да пие чай от коприва. Копривата отстранява предразположеността към заболявания и помага при подагрични и

ревматични болести.

Един добър съвет: започнете още днес лечение с коприва! Изсушените билки ги има във всяка аптека или билков магазин. Нека лечебните растения навлязат отново в нашия дом! Въръжете се през пролетта с ножица и ръкавици и се отправете към необятната Божия природа! Голяма радост е човек сам да си набере коприва под Божие свободно небе. Опитът сочи, че колкото по-пряно се употреби тя, толкова лечебният успех в по-голям. Мислете обаче и за зимен запас, за който най-добре е да берете майска коприва. Радвайте се, че можете сами да направите нещо за здравето си!

Един читател от Вестфалия пише: „Съсехт ми използва копривата и за унищожаване на паразитите и вредителите в градината му. Той си плава голямо количество коприва в бидон с вода, който побира около 300 литра (но може и по-малко количество да се накуине) и я оставя доста време да се изсмуква от водата. С тази вода той полива непрекъснато насажденията си, които така предпазва от паразити, без каквито от паразити, без каквито вещества. Даже и в морковите вече не се появяват червеи!“

От личната страница на Атанас Коларов

Семинар по Паневритмия в помощ на преподавателите Горно Изворово, 27-28 март 2010 г.

Семинарът в Г. Изворово беше организиран от Комисията по Паневритмия с цел да се опознаят и да обменят опит хората, които се чувстват призвани да се занимават задълбочено с Паневритмия.

Фактът, че присъстваха над 90 души, показва колко е назряло едно такова събитие. Основната насока беше изразена в мотото на семинара: „Нова стъпка навътре към смисъла и съдържанието на паневритмичните упражнения“.

Откриващата лекция на Николай Конакчиев: „Четирите вида съзнание и отражението им в паневритмичните упражнения“, предложи нов поглед към пътя, който извървяваме в кръга, или по спиралата на Паневритмията. Особено внимание беше отделено на първите десет упражнения. Различният философски подход, базиран на знанието от лекциите пред Младежкия окултен клас, беше много възновяващ и послужи като пусков механизъм за по-нататъшни духовни търсения и обсъждания. В по-късното си изказване Георги Стойчев го свързва със степените на посвещение, отразени в Паневритмията. В лекцията си „Пет вида движения в Паневритмията“ той заsegна въпроса, че всеки

път, когато ние започнем да се движим в посока, перпендикулярна на предишната, това е изкачване на ново ниво на съзнание.

Двете лекции дадоха богата храна за размисъл. Следващият преподавател обаче - Александър Стойчев, в заниманието „Динамични методи за работа в Паневритмията“, провокира участниците за нещо друго. Той ни изведе на поляната до хижата, за да ни накара да чувствваме, да почувстваме упражненията и така да изведем своя собствена опитност. Всяка група от по седем души имаше за цел да преживее определено упражнение и да сподели преживяванията си с останалите. Много смях и творчески хрумвания избликнаха при тези групови прозрения.

Георги и Теменужка Стойчеви изсвириха преди вечеря няколко музикални разработки за виола и цигулка по мелодии на Учителя. Вечерта имаше достатъчно време за срещи и споделяне - все пак бяха дошли хора от всички краища на България, които имаха нужда просто да си поприказват.

Неделя сутрин започна в 7:30 с наряд и Паневритмия. Беше студено, но Слънцето милостиво се показа. При „Запознава-

не“ поръси „дребен дъжд роса“, съвсем за кратко, колкото да илюстрира песента. Все пак топлата столова и добрата закуска създадоха комфорт на премръзналите.

Продължихме с Георги Стойчев и „Усещане за тоналност в Паневритмията“. Георги изсвири две упражнения в две различни тоналности и ни помоли да почувстваме разликата: „Колко сме доволни“ в домажор (както е в изданието на песните на Паневритмията от 1941 г.) и в сол-мажор, както се играе обичайно. И „Красота“ и „Подвижност“ - в ре-минор, както се играе, и в си-минор, както е в изданието от 1941 г. Експериментът показа, че повечето участници харесаха изпълнението в си-минор.

„Група, водещ и проце-

си“ беше следващото интерактивно занимание на Александър Стойчев. Кое е най-важното за работата на една група? Отново, разделени на групи от 10 души, трябваше да търсим, да намираме и да аргументираме отговорите. Правилата за работа в група - духовни и практически, са фундаментът, върху който всеки преподавател гради в своята работа. Взаимопомощ, доверие, правилно разпределяне на задачите, добър ръководител, приложение на триадата Любов - Мъдрост - Истина, и още много необходими предпоставки бяха дискутирани. За съжаление времето бързо отлетя. Доста неща останаха за следващия семинар. Такава беше напремер темата за работа с различни възрастови групи, която заслужава задълбочено разработване.

В проведеното художествено занимание с пастели бяха използвани някои арттерапевтични техники, показващи връзката между темперамент, цвят и движение, но липсата на време не позволи те да бъдат свързани с отделни паневритмични упражнения, каквото беше замисълът. Е, и това остава за някой следващ път.

Участниците имаха възможността да чуят в края краткото обръщение

на Мария Славова, една от последните, които могат да свидетелстват за епохата на Учителя и за Изгрева. „Драги приятели, много се радвам, че съм тук, между вас. Съвсем неочаквано ми дадохте думата. Дойдох, защото искам да видя новата атмосфера, новата насока в Паневритмията. Паневритмията е едно от най-любимите неща, които са ми се случили в живота, като се има предвид, че присъствах от 1936 г. на Паневритмията на Изгрева и след това съм я играла години наред. Трябва да знаете, че никога Паневритмията не е преставала да се играе. Някои смятат, че при комунизма не е имало Паневритмия. Това не е вярно, Паневритмия-

та трябва да се играе. „Това, което Учителя играеше на поляната, беше друго“ - каза тя. А тогава, когато й я е показвал: „Това беше нещо различно - с такава елегантност и изящност, това беше нещо съвсем различно!“ За мен Катя Грива беше една от най-добрите, както и Ярмила, която се яви по-късно. Имах щастието да играя Паневритмия, когато и Учителя играеше.

- Играли сте в присъствието на Учителя?

Не само съм играла, когато и той играеше, но съм имала и личен разговор с Учителя, който ме насочи изобщо към музиката.

- Кажете нещо за Учителя, как играеше Паневритмия?

та никога не е преставала, особено рилската Паневритмия, която се играеше всяка година. Аз съм учила „Слънчеви лъчи“ с Ярмила. Паневритмията според мен най-правилно е описана от трите сестри, и това според мен е най-достоверното свидетелство за Паневритмията. И бих ви посветвала да се водите от него.

- Разкажете за Катя Грива.

Катя Грива е една от тези, които най-добре играеха Паневритмия. Лично тя, тя ми е разказвала как Учителя е изиграл пред нея и сестра Паша Паневритмията така, как-

Когато видиш Учителя, веднага изпитваш чувството, че виждаш нещо, което не е обикновено: цялото му излъчване, самата му походка, самите му движения, самите му маниери бяха нещо необикновено. И такава сила се излъчваше от него. Бяха изключителни времена.

Благодарим ти, Мария!

Благодарим и за условията, които имахме, за да осъществим този семинар, и си пожелаваме до нови срещи!

Резюмета на изнесените лекции ще намерите на сайта за Паневритмия www.panevritmia.info

Светла Балтова

За семинара по Паневритмия

Искам да изкажа удовлетворението си от проведения семинар на Комисията по Паневритмия. Добра организация в добра база, съответстваща на броя на участниците - около 90 братя и сестри от цялата страна. Защо точно тук? Може би защото доайенът на комисията, брат Георги Стойчев, живее тук, в с. Горно Изворово. Той уреди базата и пое основната тежест на семинара като организатор и лектор, а в края на първия ден той и съпругата му Теменужка ни зарадваха с концерт, включващ 12 песни от Учителя.

Паневритмията е ду-

ховна наука и нейното изследване и прилагане е епохална задача. Тук видях оформящата се изследователска общност и демонстриране на различни методи за проучване на Паневритмията. И нещо много важно - лекторите намериха нужния баланс между теоретичното и осмисляне и практическото й приложение. Имаше ентузиазъм и вдъхновение, хармония и единство, и нямаше как това да не се получи, след като всички участници са приятели. Като откровение приех думите на сестра Мария Славова, казани ми в края на семинара: „Тук почувствах атмос-

ферата на Братството по време на Учителя.“

Приятели, нека се знае, че естественият център на Паневритмията е Бялото Братство. Тук се осъществява живата приемственост и традиция, която никога не е прекъсвала. Паневритмията е сакрален танц, в който се постига онзи висш духовен синтез на възстановяване на целостта на Битието. Тя не може да бъде разбрана, освен чрез Учението на Бялото Братство. Учение и приложение - това е, което се изисква от нас при провеждането на подобни семинари.

А. Ангелов

Отново заедно

След известен период от няколко години отново се възобнови семинарите по Паневритмия. Този, който се състоя на 27-28 март бе началото на поредица такива за подготовка на преподаватели. Идеята зрееше и се обсъждаше, както в комисията по Паневритмия, така и с братя и сестри от цялата страна, които сериозно работят в тази насока. През последните 20 години никога не е прекъсвала работата и провеждането на курсове почти във всички по-големи градове с братски центрове, както и провеждането на срещи, обсъждания, семинари и разбира се най-вече курсове по време на ЛДШ Рила. Сега обаче

поставени в нови условия и усещайки новите изисквания на времето, в което живеем, всички ние, за които Паневритмията е не само хармония, радост и мир, а една необятна Вселена, която ни привлича, за да я опознаем, един океан от светлина и разумност, който ни кара да потънем в него, за да го изучим и в крайна сметка един живот, който ни изпълва и ни нашепва за Безкрайното и Великото, трябва да коригираме отношението си към нейното изучаване - без претенции, със смирение, търпеливо, без прибързани категорични изводи и заключения, вслушвайки се в чуждото мнение, допълвайки се един друг, а не

противопоставяйки се, работейки и учейки заедно. Само тогава можем да се докоснем до великите истини, скрити в това духовно богатство, дадено ни от Учителя.

Близко 90 братя и сестри от цялата страна се събрахме в станцията близо до селото, чиито условия са прекрасни за обща духовна работа. Съботният следобед и неделният предиобед бяха недостатъчни за интересните лекции, увлекателните и многопоучителни практически занимания, личните и общи разговори на приятели, които не се бяха виждали и жадувайки да обменят идеи, опитности и наблюдения.

Николай Конакчиев

XVIII-ти младежки събор на Бялото братство - Мадара 2010 г.

Обични братя и сестри, каним ви на братски събор от 22 до 24 май 2010г. в красивата местност на свещената Мадара. В програмата на събора са включени: посрещане на изгрева на слънцето, духовни наряди, Паневритмия, съборни лекции, вечерни концерти и др.

Основната тема на събора е: „Правилата в окултната школа на Бялото братство и тяхното приложение“.

Възможностите за нощувка са: х-жа „Мадарски конник“, къмпинг, бунгала и палатков лагер.

За информация и заявки за нощувка: Атанас Атанасов - тел. 054/861147 и 0896669765.

ПОКАНА

Групата на Бяло Братство - гр. Дупница, ви кани на юбилейна V братска среща-събор, която ще се проведе на 06.06.2010 г. (неделя), от 08.00 ч. в местността Дренски рид, при параклиса „Свети Спас“, на поляната до Самотния бор.

Темата на срещата-събор е „Братско единство в духовно единение“ и включва:

1. Празничен духовен наряд.
2. Паневритмия.

3. Лекции, музика, поезия, изложба.
4. Вкусен братски обяд на сладка раздумка.

ВАЖНО:

- Предвижда се организиран транспорт до гр. Дупница от Бялата къща в гр. София.
- За желаещите ще бъде осигурена нощувка в гр. Дупница.
- За повече информация, записвания за транспорт и нощувка, позвънете на телефони:
0898 703 106 - Михаил Крушовски;
0896 669 728 - Елена Кацарска;
0888 285 043 - Мариана Масленкова.

Покана за братска среща в Белоградчик на 6-8 май 2010

Имаме удоволствието да ви поканим на традиционната братска среща в Белоградчик, която тази година ще се проведе на 6, 7 и 8 май. Може да се нощува в хижата на цена 15 лв. на вечер след предварителна резервация, или с палатка в къмпинг "Мадона" за 3 лв. на вечер. Тема на тазгодишната среща е "Творчески прояви, вдъхновени от Учението на Учителя Беинса Дуно" и предполага споделяне на опит, виждания и резултати (рисунки, ръкоделия и др.), от които ще се направи изложба. В програмата са включени още: посрещане на изгрева, общи наряди, беседи, братски концерт, разходки из околните забележителности.

Телефони за резервация и информация:
0897 847639 - Стоян от Видин
0899 835090 - Пламен от Враца

На 30 май 2010 г. в Мърчаево ще се проведе празника "ИЗВОР НА ДОБРОТО".

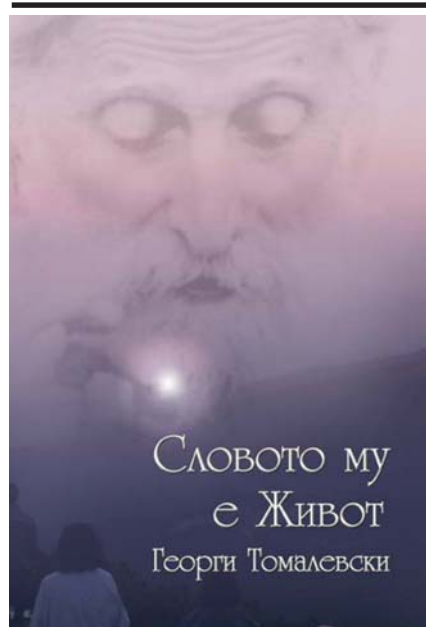
ЗА КООРДИНАЦИЯ: ТЕЛ: 029994447 ДИМЧО ВЕЛИНОВ
ТЕМЕЛКОВ И GSM: 0889468260 БЛАГО.

Нови книги

БОРИС НИКОЛОВ

Срещи с малките братя
Ангели Божии ходят по Земята

СЛОВОТО МУ
Е ЖИВОТ
Георги Томалевски

Нова инициатива

Инициативата „Нова братска песен“ дойде от наш приятел, в момента пребиваващ във Виена. Тя е за създаване на нови братски песни, които да се представят и да се издадат в сборник и на CD.

„Сега от вас се изисква да си определите един общ план на действията, как трябва да работите. У всички ви трябва да се роди инициатива.“ Учителя е провокирал творческите таланти с такива задачи и нека продължим тази традиция.

Моля, изпрачайте своите материали на адреса на вестник „Братски живот“.

Телец

Над широките поля и над пресните угари се носи тихата песен на флейта, излязла от влажната хладина на горите, иззад цъфналите храсти и от планината, където са плъзнали стада и се чуват гласове на звучни хлопци. Дърветата са облечени с прозрачни зелени облачета, по които блести росата, преломила слънчевия лъч. По долините руменят първите цветя с ароматни чашки. На небето грее тънък сърп на новолуние, клоните тихо шумят от вечерника и две очи чакат с копнеж.

Днес е празник на земята. Изпръхнала е нейната снага и в топлите ѝ пазиви още спи посyatoto зърно. Като невеста, зачакала своя жених, земята чака часа, когато Слънцето ще я обгърне в своите обятия.

И твоите очи са пълни с очакване, а на устните ти са цъфнали белите цветове на твоите усмивки. Ти седиш безмълвна и се вслушваш за тихите стъпки на Оногова, Който иде през часовете, дните и столетията. Колко е хубаво да живееш в очакване на тия свети стъпки!

Ще дойде младият пастир с ведрите очи. Не чуваш ли как се носи над полята тихото моление на медногласния кавал, излязъл от горите, от влажните лъски, от планинските чукари и от сърцето му, което те обича? Не ще чакаш дълго. По склоновете на планината текат събудени водите, градините ухаят, дръвчетата са пременени като млади момичета и в небесната шир лети колесницата, понесла сбъдновението на твоите сънища.

Днес е празник. Ще се зарадва земята, ще заликуват очите ти, които чакаха в нощта, ще се зарадват твоите ръце, кацнали като бели гълъби на твоя скют.

Георги Томалевски

Книжно Магазинче

езотерика, стари книги, списания

Тел: 0885368780

ул. Стефан Стамболов № 8 - Женски пазар
понеделник - петък: 11.00 - 19.00ч.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска МИХОВСКА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,50 лв.